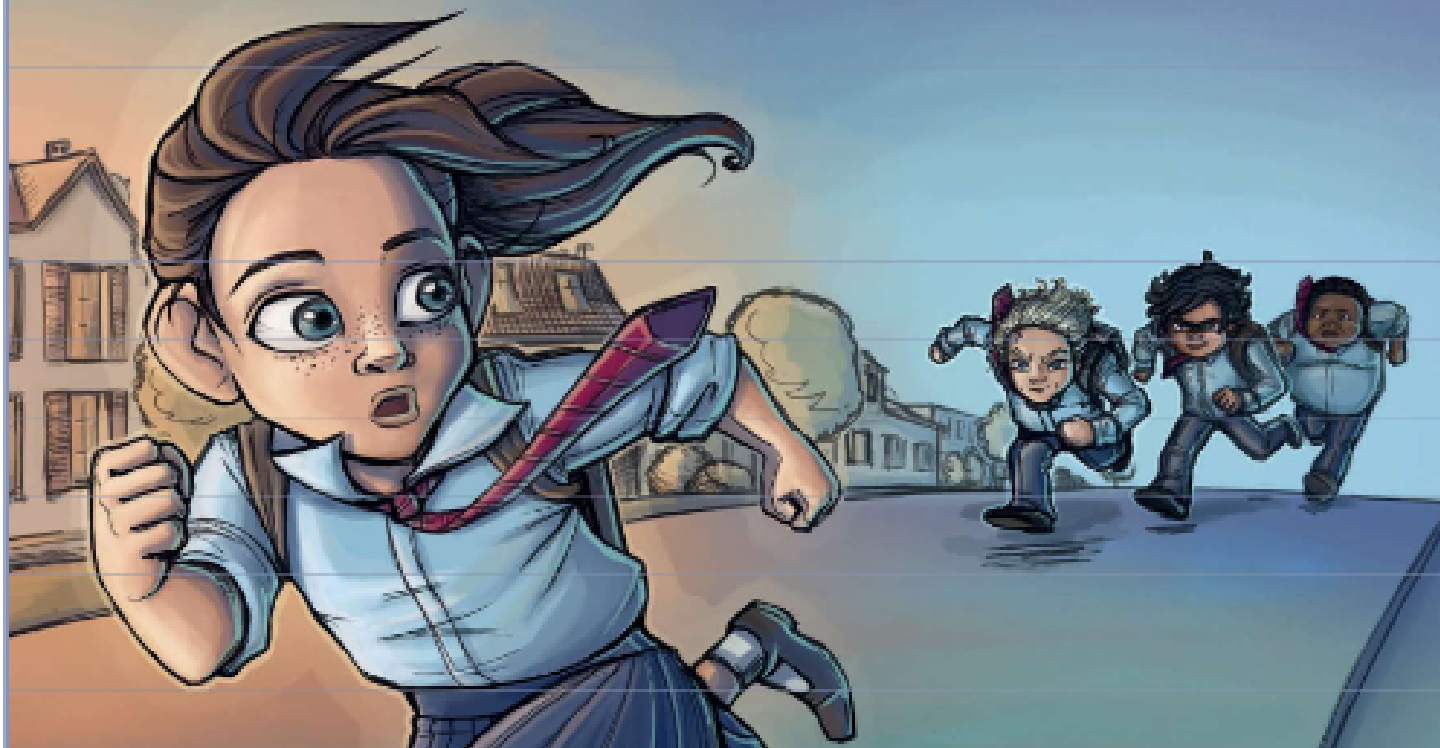

– Hai, mai repede! Hai că poți!

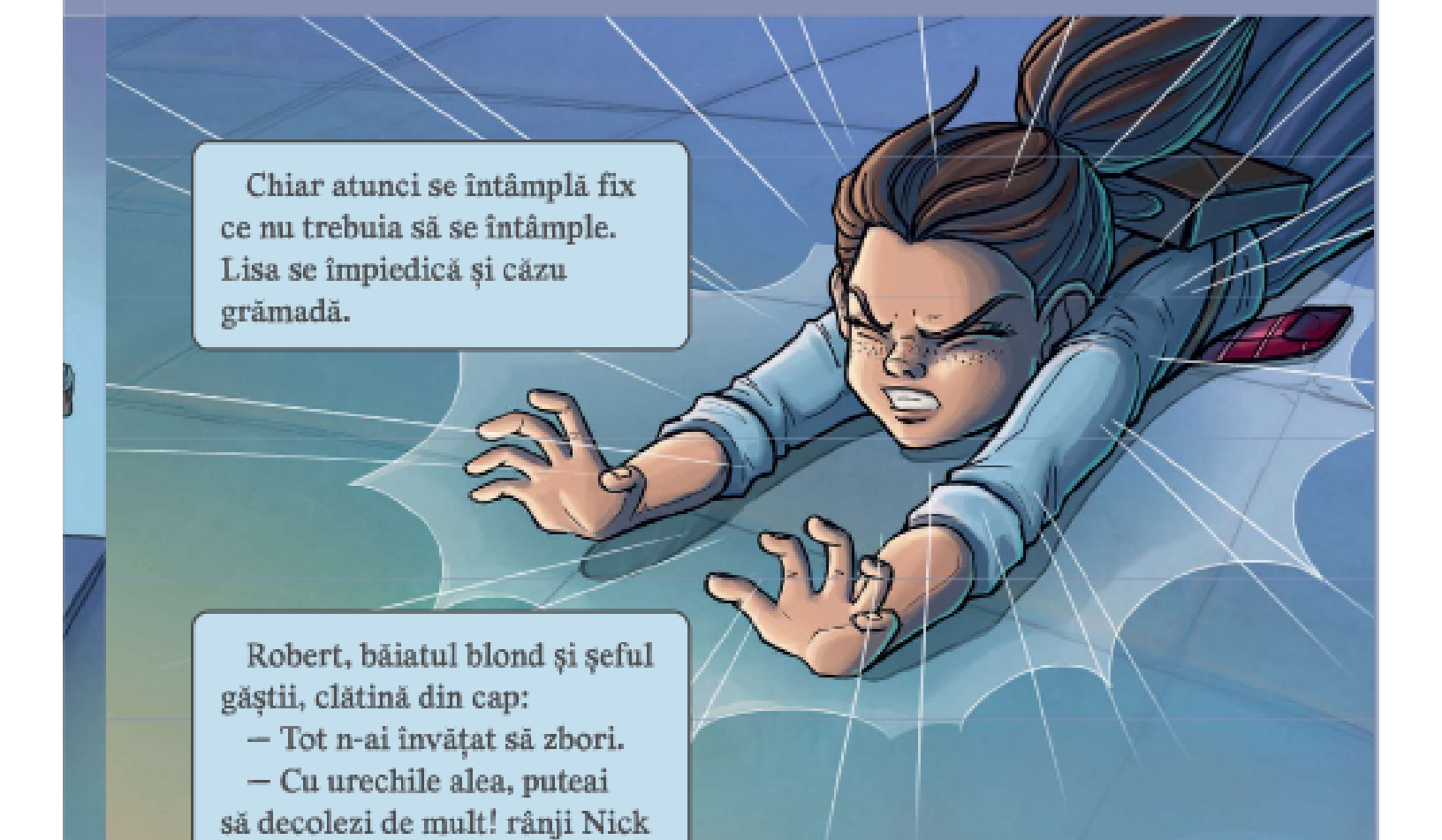
– Bagă viteză, clăpăugo!
– Acu' te prindem!

Lisa alerga cât repede putea. Știa că n-avea cum să ajungă la timp acasă, la bunica. Dar, dacă ajungea măcar la bibliotecă, era în siguranță. Acolo nu se puteau atinge de ea. Cu capul aplecat înainte, alergă mai departe din răspuțeri, până când simți că pieptul îi ia foc și picioarele i se înmoaie.

Încă puțin.

Chiar atunci se întâmplă fix
ce nu trebuia să se întâmple.
Lisa se împiedică și căzu
grămadă.

Robert, băiatul blond și șeful
găstii, clătină din cap:

- Tot n-ai învățat să zbori.
- Cu urechile alea, puteai
să decolezi de mult! rânji Nick
rântăcios.
- Taică-tu era elefant, nu?
râse Max, în spatele celorlalți.
- Hai, nu fi tristă! o consolă
Robert și o trase de urechi.
Te-nvățăm noi să zbori!

Deodată, o voce mâniașă
se auzi din bibliotecă:
– Ce faceți? Plozi afurisiți!

Caroline, sora bunicii, ieși pe treptele bibliotecii. Băieții o luară
repede la fugă, să nu-i prindă.

– Da, fugiți, lașilor! le strigă ea, apoi se întoarce spre Lisa.

– Aflu eu unde locuiesc
măgarii ăia! Și mă duc să
vorbesc cu părinții lor!

– Nu, te rog, nu te duce!
O să fie și mai rău! o imploră
Lisa.

Lisa avea nouă ani și tocmai se mutase la bunica ei, în Rosenhill, fiindcă mama urma să lucreze în străinătate câteva luni.
„Bunica e singură de când a murit bunicul, ar fi bine dacă i-ai ține de urât un pic“, i-a spus mama.

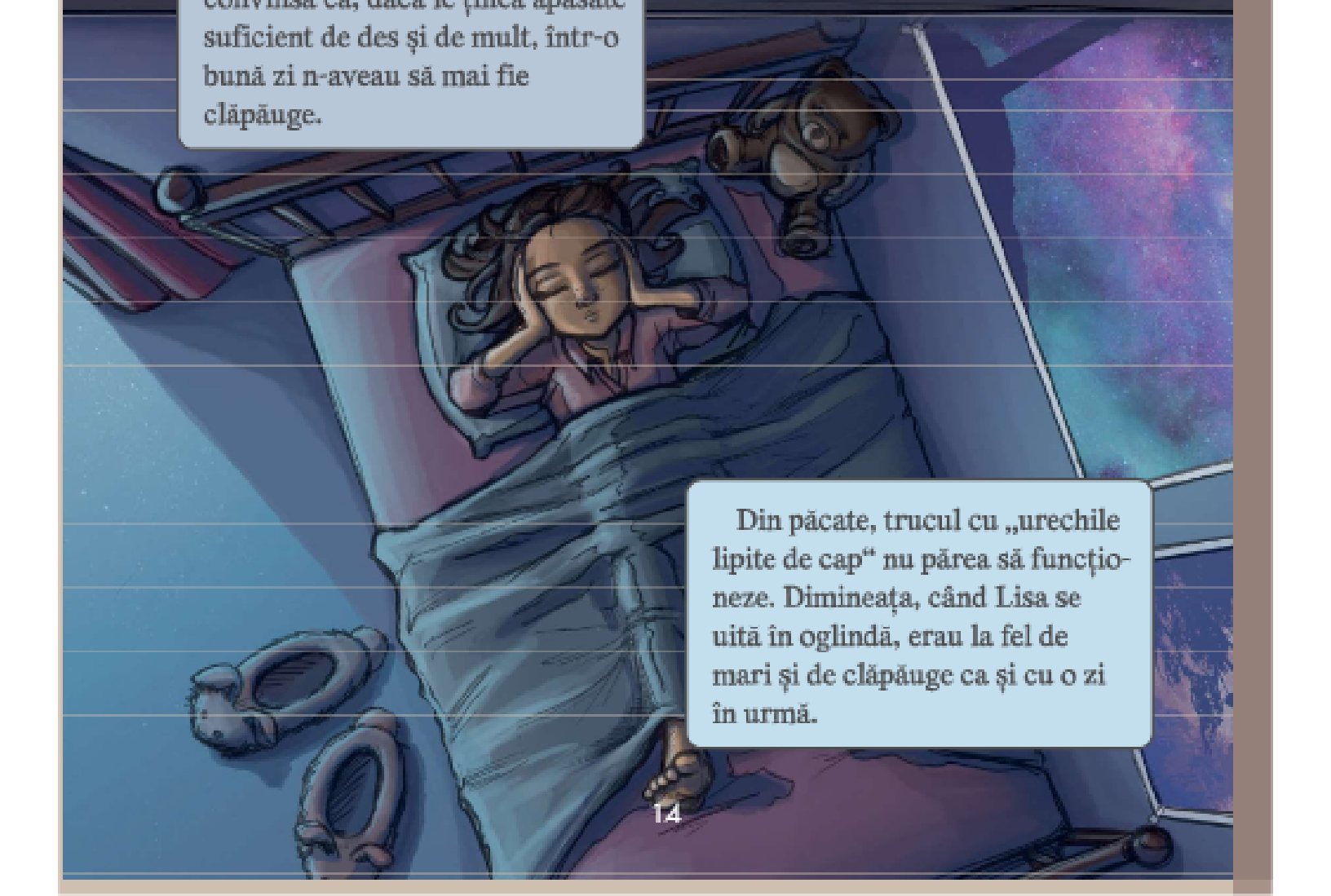
Lisa a zis atunci că nu era nicio problemă să stea cu bunica.
Dar n-a fost așa. Din prima zi de școală au râs de urechile ei mari.

Seara, când se spăla pe dinți,
Lisa se privi în oglindă.

– Păi sigur, normal că am
probleme din cauza urechilor
ăstora de elefant, oftă ea și
scuipă pasta de dinți în chiuvetă.

Îi spuse noapte bună bunicii și
se duse să se culce, cu mâinile
pe urechi, ca de obicei. Lisa era
convinsă că, dacă le ținea apăsate
suficient de des și de mult, într-o
bună zi n-aveau să mai fie
clăpăuge.

Din păcate, trucul cu „urechile
lipite de cap” nu părea să funcțio-
neze. Dimineața, când Lisa se
uită în oglindă, erau la fel de
mari și de clăpăuge ca și cu o zi
în urmă.